

VESZPRÉMBŐL JELENTJÜK —
TALÁLKOZÓ HUSZADSZOR — MA DÍJKIOSZTÓ —
A MÁR ÉS MÉG ELNÖKTELEN TÉVÉ FESZTIVÁLJA

Több profizmust követelnek a nézők

Mintha a szokottnál kevesebb utcai zászló emlékeztetné a tévéfesztiválra a járókelőket.

A találkozó színhelyén, a *Dimitrov Művelődési Központban* a színpadi dekorációt kivéve *alig változtak a külsőségek*. A büfében ugyan tovább szöktek fölé az árak, de az előtér most is tele ismerkedőkkel, beszélgetőkkel, a látottakat, hallottakat megtárgyalókkal. A nagyteremben délutanonként kevés a szabad hely. Az új filmek iránti érdeklődéssel, vagy a kiadásokat vállaló Kereskedelmi Bank Rt. által a jelenlévők között meghirdetett sorsolással, a pénznyeremény csábításával magyarázható a növekvő látogatottság?

Bár tavaly a veszprémi találkozó léte is kérdésessé vált, idén még egy szép kiállítású, összefoglaló műsorfüzettel is emlékeztethetik a közreműködőket a *két évtizedes folytonosságra*. Bocssáson meg kedves *Szabó Gertrud*, kezdetektől a találkozó főtitkára, de a beköszöntőjét színesítő fotójából

is látni, hogy múlnak az évek, változunk, változik a világ körülöttünk. A *technika korszerűsödését* biztosra vettük, a *politikai reformokat* titokban reméltük, *rendszerváltásra* senki sem gondolt. Milyen fiatal volt 1973-ban az akkor (is) díjazott *Haumann Péter*, két év múltán *Dömölky János*... Hol van már a kis kötetben együtt megörökített Örkény István, Vészi Endre, Sulyok Mária? Milyen jóízűt beszélgettünk a balatonalmádi Aurora Hotel parkjában Közép-Európáról. Csak a kiadvány másodszori átnézése során tűnt fel, hogy *egyetlen ismert politikus sem néz vissza* a múltidéző oldalakról. Pedig jártak itt a közös munkában részt vállalók — mint például *Pozsgay Imre* — vagy protokolláris kötelezettségeiket megjelenésükkel kipipálók, *Aczél György*, *Berecz János* és mások. Az is a kialakult gyakorlatot tükrözi, hogy az emlékeikről megkérdezettek és a kérdezők között a háziga-
zda város néhány képviselőjétől eltekintve *egyetlen vidéki sincs*.

Senki sem hiányolhatta a televízió elnökét a nyitó ünnepségről, mert *már és még nincs elnök*, nincs elnökség. Sokan találgatják, hogy mit hoz számukra a jövő? Az egyik nyugdíjkorhatárt elért főosztályvezető kérte is fölmentését, mert egy osztrák — nyugatnémet vállalat bízta meg magyarországi képviselőjével. Már a politikai változások előtt nyilvánvalóvá vált a fiatalítás meggyorsításának a szükségessége, de a szakmai tanácskozáson most is inkább a korosabbak, a tapasztaltabbak mondták el véleményüket.

A három nyilvános eszmecsere közül kettőt vettem részt. Az, úgy látszik, elkerülhetetlen üresjáratoktól eltekintve ezek hasznosnak bizonyultak. Csütörtökön délelőtt *A drámai műfaj fontossága a jövő televíziózásában* címmel foglalta össze egyben-másban sajátos gondolatait *Spiró György*.

(Folytatás a 2. oldalon)

Több profizmust követelnek a nézők

(Folytatás az 1. oldalról)

Az újabban mind erőszakosabb három P — politika, pénz és (im)-potencia — legalább annyira kártékony, mint a közelmúlt három T-je — támogatás, türés, tiltás — művelődéspolitikája. Alkalomadtán visszatérünk élénk visszhangú fejtegetéseire, az elpártosodás veszélyeire, a „mese” eltűnésének közönségapasztó következményére, a televíziónak, mint modern népművészetnek a lehetőségeire, felelősségére, botlásaira.

Tudósításom postázása előtt fejeződött be a zsűri nyilvános ülése. Görgey Gábor zsűrielnök kívánatosnak látná — mint azt munkájuk tanulságainak előzetes összegezé-

sekor elmondta —, ha a jövőben csak az adott mű színvonala, közönséghatása döntene minősítésénél. Annál is inkább, mert napjainkban nevetséges volna a „kimondás bátorságának” külön méltatása. A bíráló bizottság tagjai többek között Almási Éva színművész, Hankis Péter történész, Kardos G. György író, Mártha István zeneszerző, rendezők, dramaturgok a szakmai tudást tekintik a legfontosabbnak. Ki szelíden, ki kemény haraggal bírálta a bemutatott filmek egy részét élvezhetetlenné silányító művészkedést, a mondandót pótolni akaró szépelgést. Többen felelőtlen pénzpocsékolásról beszéltek némely mű (?) láttán. Ők a szombati díjkiosztás előtt nem

nyilváníthattak egyes művekről véleményt, de én leírhatom, hogy olyan mesterkélt, hosszadalmas filmekre gondoltak, mint például a Kőbányai János és Halmy György nevével jelzett Sivatagi nemzedék vagy Maár Gyula—Pilinszky János műveire komponált — Síremlék-e.

De az elkövetkezendő hónapokban néhány nagyon elgondolkodtató tévéműsorra is számíthatunk. A teljesség igénye nélkül: a Nádas Péter írásából készült Biblia, Eörsi István A kihallgatás-a. Jókat kacaghatunk Hajdúfy Miklós két új filmjén, a századfordulón készült alapműből gyilkosan időszerű vígjátékokon.

Heltai Nándor